

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrierile nerubricate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se restituie.
Is s e r a t e
se primesc la Administrațiunea
Brașov și la următoarele
SIFURILE DE ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukas Necht.
Kuz. Angenreid & Emarte Les-
ner. Heinrich Sohalak. A. O-
pelik Nachr., Anton Orpelik.
In Budapesta la A. V. Golber-
gor. Ekstein Bernat. Iuliu Le-
opold (VII Erzsébet-körut)
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tariful și învo-
iață. — **REGULAMR** pe pagina
8-a o serie 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXII.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 8 cor.
M-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
M-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumă la toate ofi-
cile postale din țară și din
străinătate și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
târgului Inului Nr. 30. etajul
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul acasă: Pe un an 24
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 8 cor. — Un esem-
pliar 10 bani. — Atât abona-
mentele, cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 237.

Brașov, Luni-Marti 3 (16) Noemvrie

1909.

**Gare-l la Români adevărata zi a mor-
ților?** Cetișem în Nr. 228 al »Gazetei Tran-
silvaniei«:

»Cu prilejul îndatinatelor iluminării în
presara zilei morților, când atâția petrec
câteva clipe la osâmintele iubiților dece-
dați — și tinerimea universitară și-a în-
deplinit cu evlavie sfânta datorință față
de marele binefăcător I. Petran. A cântat
în limba maternă »responsoriile« la paras-
tasul servit de capelanul E. P. Păcurariu,
în locul de odihnă al răposatului...«

Biserica noastră par-că are un deo-
sebit avânt în cultul pentru cei răposați.
Și ca creștinii să capete îndemn pentru
rugăciuni și-a ales zile momentuoase pen-
tru îndeplinirea lor. Așa: *presara zilei de
Rosaliu, Sâmbăta Floriilor, Sâmbăta înainte
de »Dumineca brânzei«.*

Cu toate acestea intelectualii noștri,
uită acele zile, obicinuite la noi din moși
strămoși, — și sărbătorește zile, dacă nu con-
trare ritului, cel puțin neobicinuite în ritul
nostru.

Nu m-am ocupat mult cu ritul bise-
ricii, dar cu toate acestea nu cred, că
unde va exista prescripșă slujba de paras-
tas — *fără liturgie și — sara!*

Are biserica noastră vecernii pentru
morți, are ceremonii de parastas, unite cu
sf. liturgie, dar serviciu de parastas după
cină — e ceva neobișnuit.

Nu numai că se cuvine, dar suntem
obligați a ne arăta simțăminte de reve-
rință față de morți, și mai ales față de
binefăcători, dar nu contrar obiceiurilor
bisericești, căreia au aparținut morții no-
ștri, și nici greșind în contra simțămîn-
telor de respect, ce datorim ritului și pre-
scrierilor bisericești.

Pe Români să-i venerăm nu numai
în limba noastră, ci și după obiceiurile
noastre, și în zilele prescrise de biserica
noastră. Nu cred că străbate mai curând
la Dumnezeu rugăciunea în zilele când se
roagă și streinii, cât de mulți și cât de
»înaintați« să fie ei!

— f —

Trecut. Present. Viitor.

Din o broșură mărișoară, tipărită la Bucu-
rești și semnată B-A. Broșura e scrisă cu obiec-
tivitate de — un cetățean ungar. Titula completă
este: »Politica Românilor din Ungaria. Trecut.
Present. Viitor.« Noi am primit-o prin Cernăuți.
Vom reveni.

De când cu declarațiunile mai
sus pomenite ale d-lui Iuliu Juszt,
președintele camerei din Budapesta,
că d-sa recunoaște necesitatea împă-
cării Ungariei oficiale cu naționalită-
țile nemaghiare și cu Croații, chesti-
unea împăcării elementului unguresc
cu cel românesc s'a discutat cu stă-
ruință atât în presa ungurească, cât
și în cea românească.

Motivul pentru cari d-l Juszt s'a
văzut îndemnat să facă și să susțină
declarația sa, chiar și după ce a fost
încolțit de unele cercuri arhișoviniste
ungurești, au în vedere interese po-
litice ungurești, iar nici decum binele
și viitorul naționalităților nemaghiare.
Prin urmare nu ne oprim deocamdată
asupra împrejurării, că d-sa propovă-
duște împăcarea din acelaș punct de
vedere exclusiv unguresc, din care
este combătut de adversarii săi ma-
ghiari: din punctul de vedere al cu-
ceririi independenței Ungariei față cu
Austria. Nici nu vom accentua, deo-
camdată că acest punct de vedere nu
este propriu a inspira nemaghiarilor,
și în special Românilor, nici o incre-
dere în rezultatele eventualei împă-
cări cu Ungurii, și nici nu vom dis-
cuta seriozitatea și eficacitatea mij-
loacelor prin cari d-l Juszt crede că
se poate ajunge la împăcare, adevă
prin numirea unora din deputații ro-
mâni în înalte posturi administrative,
și altele de felul acesta.

Ne mulțumim cu faptul pur și
simplu, că un Ungur neaș cu o înaltă
situație oficială în țara sa, și repre-
zentantul celui mai puternic și celui
mai unguresc partid politic din Un-
garia, a recunoscut în public, că po-
litica urmată până acum de Unguri
față cu naționalitățile nemaghiare este

greșită și că trebuie încercată o im-
păcare.

Nu ne sfim a recunoaște, că a-
cestă este un progres în viața poli-
tică a Ungariei. Este o mare distanță
dela Coloman Tisza, părintele șovi-
nismului unguresc, care declarase în
parlamentul țării, că »naționalitățile
trebuie zdrobite« și că »li se vor da
drepturi atunci când le vor merita«,
și până la d-l Iuliu Juszt, care de-
clară că naționalitățile trebuie împă-
cate, fie și numai din motivul, că
Ungurii nu pot lupta pe două fron-
turi, și contra Austriei și contra na-
ționalităților.

Românii au dorit totdeauna îm-
păcarea și o doresc și acuma cu toată
sinceritatea. Iar aceasta, atât din cauza
caracterului lor pacinic, cât și din
cauza aproape banală, că Ungurii și
Românii, două popoare eterogene și
relativ mici, aruncate de soarte de-
parte de neamurile cu cari se înru-
desc, ar fi în mod fatal avizate a se
sprijini unul pe altul și a constitui cea
mai naturafă alianță ce se poate în-
chipui. Acest lucru îl recunosc și Un-
gurii, când sunt la strâmtoare, pen-
tru ca însă numai decât să-l uite,
când se simțesc la largul lor. Românii
însă nu l-au uitat și nu l vor uita
nici-o dată, și am putea cita numă-
roase dovezi, atât din istoria mai ve-
che, cât și din cea mai nouă a po-
porului nostru, din cari rezultă, că
fruntașii neamului românesc, în toate
ocaziile hotărâtoare, au făcut tot po-
sibilul pentru ca să câștige prietenia
Ungurilor, și să-și asigure conlucrarea
cu ei în lupta contra dușmanilor co-
muni.

Ștefan cel mare al Moldovei, câtă
silință nu și-a dat, câtă abnegație n'a
manifestat și câtă part' n'a făcut
mândriei naționale și individuale a
falnicului rege Mateiu Corvin al Un-
gariei, ca să dobândească sprijinul
Ungurilor în luptele sale uriașe con-
tra semilunei și pentru creștinătate!

Mihai Viteazul al Terții Româ-

nești, n-a mers cu abnegația până a
se inchina becnicului Sigmund Bă-
thory și a recunoaște, el înfrângăto-
rul fără pereche al Turcilor, de su-
veran al său, pe acest principe un-
guresc, în care nimic nu era mare,
decât orgoliul rasei sale! Și pentru
ce a făcut-o aceasta? Ie frică? Din
interese egoiste? Nu, ci pentru că
atunci, ca și acum, Români luminăți
au înțeles, și Mihai Viteazul a înțe-
les mai mult decât oricine, că inte-
resul și datorința Ungurilor și Româ-
nilor este să lucreze și să lupte îm-
preună, ca să-și asigure existența na-
țională și misiunea istorică în Orien-
tul Europei.

Iar în timpul mai nou, în anul
de sbuciumări și de jertfe pentru li-
bertate, 1848, câtă silință nu și-au
dat fruntașii Românilor, atât cei din
Principate cât și cei din Ungaria, ca
să convingă pe Unguri despre nece-
sitatea păcii și a conlucrării cu Ro-
mânii. Nicolae Bălcescu, cel mai în-
flăcărat și cel mai idealist dintre a-
postolii libertății noastre din această
epocă, a cutrierat luni de zile, cu
primejdia vieții, munții Ardealului și
pustele Ungariei, dela Panciova la
Dobrițin, dela Dobrițin la Pesta, par-
lamentând și capacitând, pe Kossuth,
pe Szemere, pe Batthyány și pe ge-
neralii revoluției ungurești, cărora le
spunea cuvinte ca acestea: »In poli-
tică eu nu crez mult la simpatii, și
numai la interesuri; vă mărturisesc
dar că gonesc interesul nației mele,
dar pe acela îl găsesc cu totul în al
vostru, și pentru aceea sunt cu totul
pentru voi și doresc numai ca așa
să simțiți și voi.«

Și de sigur n-a fost vina Româ-
nilor dacă acelaș Bălcescu, cu ace-
leași idei și credințe, a trebuit să
exclame îndurerat, că cu Ungurii nu
se poate face nimic, căci sunt cu
toții ciocoi.

Acesta este adevărul! Mentalita-
tea ungurească, caracterizată de Băl-
cescu prin cuvântul *ciocoi*, a impe-

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

De vorbă cu mine însu-mi.

Ioan Minulescu.

Vorbesc cu mine însu-mi, cum ași vorbi
[c-un frate
Întors rănit din lupta cu zilele de erii,
Și par-că tot nu-mi vine să cred că n-am
[dreptate —
Că *El* și *Eu* nu suntem decât acelaș frate,
Și-aceiaș rană-i doare pe ambii scutieri...

Armurile alt' dată pătate de rugină,
Azi par mai scilpitoare decât ori când,
Iar spada,
Încrucșată 'n luptă de atâte-ori,
E plină
De sângele netrebnic al celor ce cad prada
Aceluiaș proteic și veșnic *Torquemada*.

Vorbesc cu mine însu-mi, și-mi zic:
— De ce mă minți
De-atâția ani de-arândul, că tu ești cel
[mai mare
Din toți imblânzitorii cohortelor barbare,
Că 'n plasul tău palpită străvechile altare,
Iar vasta catedrală, zidită de părinți,

Cu 'ntreaga-i melodramă de Dumnezei și
[sfinți

O poți schimba 'ntr-o clipă,
De nu ți-ar fi rușine
De bărbile lor albe,
De mine
Și de tine!...

Vorbesc cu mine însumi, și-mi zic:
— De-atâția ani,
De când mă porți spre-același sublim ne-
[cunoscut,
De ce mă minți cu-aceleași îndemnul de
[temut,
Și-mi profanezi credința cu-aceleași prefăcut
Suris,
Citit pe buze de josiici curtezani?...
De ce din armonia supremelor cântări,
Azi nu se mai aude decât grozavul urlet
Al celor ce se 'neacă în descărcări de tunet
Depart-e-n cine știe ce profunzimi de mării!...

Mă simt așa de singur, că-aproape-mi este
[frică
Să mai vorbesc cu mine,
Și-mi zic:
— Ascultă frate,
Ascundeți rana,
Uită că-ai fost rănit și tu —

Tu ce-ai strivit atâția ce nu se mai ridică,
Te scutură de greul armurii 'nsângerate;
Iar celui ce te 'ntreabă de-ți sunt sau nu-ți
[sunt frate,

Răspunde-i: »Nu«.

1909.

(»V R.«)

In golful Rio Janeiro.

Edmondo de Amicis.

Pe când, fericiți că ne înapoiam în
patrie, eram gata să ne coborâm în barca
cu aburi care trebuia să ne ducă la navă,
se apropie de grupul nostru un țăran de
vre-o 50 de ani, înalt și palid, abia mer-
gând și ținând un pachet cu rufe la sub-
țioară. Era un emigrat lomardez; unul
din acei mulți nenorociți pe cari medicii
bastimentelor nu-i lăsau să se imbarce, ca
să nu aibă morți pe bord în timpul tre-
cerei oceanului: era greu bolnav și pen-
tru că frigurile galbene băntuiau la Rio
Janeiro, trebuia să se ia măsuri mai as-
pre ca de obicei.

Căuta pe comandant, care era prin-
tre noi: i-l arătam, el se apropie cu pălă-
ria în mână. Avea ochii intrați în fundul
capului, o față de țăran chinuit dar mân-
dru, care-ți face mai multă milă când îl

vezi rugându-se, căci înțelegi cât trebuie
să suferă pentru a face o astfel de faptă.
El se ruga să fie primit pe bord. Venia
din interiorul Braziliei, era sfârșit de obo-
seala unui drum așa de lung și periculos,
voia să se întoarcă în țară. El nu spunea,
dar se înțelegea că voia să plece cu orice
preț în acea zi, căci simțea că nu mai a-
vea mult de trăit.

Comandantul răspunde că nu.

Țăranul își lovi fruntea cu mâna, a-
poi începu să se roage cu vocea tremură-
toare, vorbind repede.

— Lasă mă să plec, domnule coman-
dant, lasă mă să plec. Mă veți pune, unde
veți voi. Să mă închideți undeva. Plătesc
drumul îndoit. Când vă spun să mă închi-
deți! Să mă aruncați în mare, dacă vedeți
că mi-se face mai rău. Trebuie să plec.
Am familie în patrie, care mă așteaptă.
Plătesc drumul îndoit. Primiți-mă pentru
Dumnezeu! Apoi isbucind:

— Nu mai ziceți că nu! Nu mai zi-
ceți că nu!

Comandantul ridică din umeri cu re-
gret, dar hotărât și sări în barcă. Atunci
țăranul se îndreptă spre un altul din grup,
cu vocea măhnită, cu fața și accentul u-
nui om îngrozit.

— Roagă-l și d-ta domnule. Am fa-

decat în trecut, și ne temem că va împiedeca și în viitor orice împăcare serioasă între Unguri și Români. Ceeace însemnează că Ungurii, deși petrec de peste o mie de ani în Europa, n-au ajuns încă să se europeanizeze într-atâta, ca să înțeleagă, că libertatea, ca să fie adevărată, trebuie să fie egală pentru toți, iar nu numai pentru ei, și că Românul e aceeași faptură a lui Dumnezeu ca și Ungurul, cu aceleași drepturi la libertate și cultură, iar nu o rasă inferioară, condamnată să servească interesele unghurismului.

Cine e dar de vină, că împăcarea, dorită de Români în toate timpurile, nu s-a făcut în trecut și nu se va face nici într-un viitor ce se poate prevedea? De sigur că nu Români!

Risipa și patriotismul. Consiliul orașenesc din Arad a hotărât să răscumpere locul de pierzare al celor 13 martiri maghiari, pentru suma de 208.000 cor. Bani vor fi luați împrumut, și cu ei se va achita, probabil, tot un — împrumut. Pe cât știm proprietarul teritorului e o contesă, care face din greu patriotism. Nu știm însă dacă specula sau scăpătarea o îndeamnă...

La Arad plătesc dare vre o 6—7 mii de Români. La Ligă să o însemne și aceasta.

Păreri de-ale deputaților maghiari în chestia de naționalitate!! Corespondentul »Minervei«, profitând de situație, a pus întrebare mai multor deputați, ce părere au despre chestia de naționalitate. Întău s-a adresat cătră L. Holló.

Holló, vădit surprins, a spus corespondentului că pentru moment nu poate răspunde mai pe larg.

»Atâta vă pot spune, că în ce privește chestiunea naționalităților, eu nu mi-am schimbat punctul meu de vedere, pe care toată lumea îl cunoaște și care e favorabil naționalităților. Sunt însă de părere că trebuie să se ia măsuri spre a se pune capăt agitațiilor pe această chestiune.

Imi va fi o plăcere de a vă da peste câteva zile un răspuns precis și definitiv la întrebările d-voastră.

S. Farkasházy din stânga extremă a făcut următoarele declarațiuni:

»Punctul meu de vedere în chestiunea naționalităților emană din principiile 48-iste. Programul nostru se bazează pe principii: Libertate, egalitate și frăție.

Ungaria e singurul stat poliglot în Europa, în care deosebirea de limbă și naționalitate e atât de pronunțată. În această privință cel mult America poate să concureze cu noi.

Eu dezaprobat șovinismul, căci îl consider ca nedrept și absurd. Șovinismul nu are nici un scop și e chiar condamnat, căci patriotismul cetățenilor, cari cunosc

limba maghiară e inferior patriotismului cetățenilor de altă naționalitate.

Eu dezaprobat șovinismul maghiar pentru că sunt adversarul șovinismului în genere.

Naționalitățile nu au dreptate când se plâng contra șovinismului maghiar, căci toate manifestațiunile naționalităților tradează șovinismul lor propriu. Români, Sârbii și Slovaci sunt tot atât de șoviști ca și Ungurii.

În ce privește legea electorală, sunt pentru egalitate. Au trecut deja 60 de ani dela era 48-istă și nu trai e permis a se face deosebire între cetățeni. Cerem deci egalitate absolută. Să nu se mai facă nici o deosebire în ce privește inteligența și rasa cetățenilor.

Sunt reprezentantul cercului electoral Eleds din Bihor. Între cei 5400 de alegători sunt 4900 Români și numai 500 Unguri și vă pot spune, că Români nu sunt mai asupriți decât Ungurii. Prin introducerea votului plural situația Românilor s-ar înrăutăți.

Aceste sunt vederile mele individuale, însă vă pot asigura, că partidul din stânga le împărtășește.

Deputații Al. Pelheő, democrat, și V. Mezöfy socialist-patriot, au făcut declarații în același sens.

Pentru fondul gazetarilor. Redacția »Olteanului« din Făgăraș are de gând să înființeze o bibliotecă, și din venitele acestei biblioteci să dea jumătate pentru fondul gazetarilor români.

Și asta e o cale!

Clubul naționalist a sprijinit pe Justh!

Ce a îndemnat pe deputații naționaliști să își dea voturile pentru Justh, ne spune d-l Dr. Iuliu Maniu, prin corespondentul »Tribunei«:

»Intr-adevăr, la prima vedere, faptul că noi am votat cu Justh, pe când deputații croați au dat bile albe, ar putea să dea prilej la nedumeriri. Croații se găsesc însă într-o situație anevoioasă, care i-a silit să se abțină dela votare.

Coaliția sârbo-croată a fost în timpul din urmă calomniată de vrășmașii ei, cum-că ea ar pregăti o nouă »rezoluție umană« cu Justh și că ar conspira cu koșuthiștii contra Vienei.

Scopul acestei manopere este de a compromite coaliția sârbo-croată în fața Vienei și a face jocul celorlalte partide croate. Spre a nu confirma acuzele vrășmașilor ei interni și externi, coaliția sârbo-croată s-a abținut dela votare, deși situația parlamentară și rezoanele politice ar fi cerut ca ei să voteze cu Justh.

Noi, deputații naționaliști, am votat însă cu Justh, căci nu puteam

sprijini o majoritate în care se afla Apponyi și mai ales Andrassy, autorul proiectului de vot plural. Dacă am fi votat cu ei, sau dacă ne-am fi abținut chiar dela votare, Andrassy ar fi putut invoca votul nostru drept un sprijin direct, sau indirect, al politice sale de asigurare a nemaghiarilor.

Scopul nostru este însă de a-l prezinta pe Andrassy cât mai izolat și de a arăta că politica lui e condamnată și trezește resentimente, și nu este menită să aducă pace și liniște în țară.

De altfel Justh ca președinte s-a purtat relativ într-un mod mai nepărtinitor și condescendent cu noi, decât predecesorii săi. Dacă faptul acesta nu a putut fi un motiv de a vota pentru el, n-a putut fi nici motiv de a-l combate. Într-un cuvânt nu simpatia pentru partidul koșuthist ci aversiunea împotriva unui guvern Andrassy și Apponyi a determinat votul nostru.

Nu au avut loc nici un fel de tratative între noi și partidul lui Justh. Votul nostru nu e deci rezultatul unei convenții prealabile cu grupul său, ci un fapt trecător, care s-a închis imediat ce s-a deschis și care nu va avea nici o înrăurire asupra viitoarei noastre atitudini și nu atinge principiile noastre întru nimic.

Dr. Teodor Mihalyi a declarat înaintea unui gazetar german:

»Noi am votat pentru Justh fiindcă suntem un partid opoziționist. Nu ne-a fost permis să ținem parte candidatului acelui guvern, care mai mult decât toate de până acuma, ne-a persecutat și disprețuit plângerile, și în al cărui program se cuprinde reforma electorală plurală.

Eu personal, am învățat a stima în Justh pe omul de o consecvență ideală. Ținuta lui e îndreptățită, de oare ce când un partid care dispune de majoritate nu încearcă să-și realizeze măcar o parte din programul său, atunci cei ce îl părăsesc asemenea lui Kossuth sunt trădători de principii.

Alegerea de president, etc.

Alegerea de president s-a făcut Sâmbătă. În o gălăgie ca în toată obstrucția. Ședința a fost în mai multe rânduri suspendată, înainte de a se face alegerea, justhul Hoffmann, a criticat, sub cuvânt

că vorbește la regulament, atitudinea lui A. Gádl, ca membru în comisia de imunitate, în care calitate trăgănașe afacerea de imunitate a contelui Benyowsky peste termen, fiindcă acest conte e un bun prieten al lui Kossuth. Cum poate fi candidat de president un om, care a jignit atât de grav regulamentul?

Alegerea a ținut mai multe cîsurii. A fost ales kossuthistul Alexandru Gádl cu 201 voturi, Justh a primit 157 voturi iar 24 de file au fost albe. Deputații naționaliști au votat cu Justh. (În alt loc dăm explicația — N. R.) Croații au dat file albe.

Vicepreședinți au fost aleși Nagy cu 195 voturi și Rakoncszky cu 170 voturi. Acest din urmă însă numai la a doua alegere, căci la cea dintâi nu avea majoritate absolută față de Bathiany. Pe filele Croaților era scris: »Vă iau cuvântul, domnule!«

Când s-a anunțat rezultatul alegerilor, Nagy a strigat: »Bătrânul (regele) va fi încântat!«

Noul președinte a fost primit aproape cu huidueli din partea justhșiștilor! Vorbirea lui n'a fost auzită de loc, de cetele celor două tabere, cari într-una își fac împuțări. Kossuth este totdeauna aplaudat când intră în sală, dar e foarte palid și neliniștit.

Cu 180 de voturi față de 40 s'a hotărât apoi ajurnarea camerei. Presidentul a fost într-una șicanat. La interpelații s-au repetat scenele turbulente.

Noul president este deputatul Reghinului și avocat tot acolo. A fost ales întâi la 1901 cu program kosuthist. E de 41 ani, Săcui, un nume puțin amintit. La școli a fost bursierul fondului catolic. Este socotit ca un reprezentant al democrației în scaunul de president. La Reghin îl cunosc ca pe un mare adversar al Sașilor.

— Kossuth, în o scrisoare cătră alegători spune că nu s'au schimbat nicidecât principiile lui. »Sunt cei care am fost« zise el.

Apponyi, de asemenea își justifică ieșirea din partid, în fața alegătorilor. Nu depune mandatul, fiindcă nu s'a abătut dela program.

— Iusthșiștii sunt amărăți, că nu li s'a oferit măcar lor, celui mai numărös partid un post de vice-prezident. Nu i-a întrebat nime. Prin asta sunt de-adreptul alungați în opoziție.

— Lengh I. Zoltán și mai câțiva au intrat în partidul lui Kossuth. Acuma sunt 98 inși de tot. Fișpanii se alătură asemenea lui Kossuth.

Planul guvernului era la început să se voteze indemnitatea și proiectul lui Andrassy, pe urmă reforma definitivă a regulamentului. Pe lângă atitudinea justhșiștilor însă, di olvarea camerei este inevitabilă!

milia acolo. Faceți-mi binele ăsta. Nu mi-e tocmai așa rău. Voiu plăti cât vrea. Numai că sunt prea slab; dar nu mi-e tocmai rău. Spuneți o vorbă; rogați-l să nu mă lase, fiindcă trebuie să mă întorc în țara mea; rogați-l pentru D-zeu.

Cel rugat îi spuse câteva cuvinte de mângăiere, să se resemneze, că era imposibil și sări și el în barcă.

Țăranul se duse lângă conzul, apucându-l de haină, copleșindu-l cu vorbe fără șir, cu privire la viața și patimile lui. Era în Brazilia de patru ani, nu avea rude și era bolnav de câteva timp. Voia să închidă ochii în țara lui. Să nu plece în ziua aceea, însemna moartea în țară străină; să moară singur, părăsit, desnădăjduit. Și vorbea, se ruga cu o voce plângătoare, împreunându-și mâinile ca un copil, făcând mișcări de desmierdare și întrebând când pe unul, când pe altul din grup, cu o privire ce-ți sfășia inima.

Toți se întoarseră spre comandant. Era nestrămutată hotărârea de a-l respinge?

Nu era posibilă o excepție?

Acel om aspru, obicinuit cu marea, trebuia să se reculegă pentru a răspunde.

— Nu! zise cu o sforțare, și-și întoarse fața în altă parte.

Țăranul fu respins de un marinar de pe scara de imbarcare și barca începu să se miște. De acolo el continuă să se roage vorbind repede, bătându-se cu pumnii în

piept ca pentru a arăta că e încă puternic, și repetând:

— Lăsați-mă să plec, pentru D-zeu! Vă jur că n-am să mor pe dr. m.

Dar nici unul din noi nu mai cuteza să l mai privească. Barca se depărta. Auzirăm încă odată acele vorbe desnădăjduite, scoase ca un strigăt de groază, ca un răget:

— N-am să mor! — și-apoi nimic.

Toți tăceau întristați de acea scenă și priveau împrejur. Barca aluneca foarte repede pe valurile limpezi și golful minunat, Rio Janeiro, se desfășura înaintea noastră: acele vârfuri înalte ca niște munți din lună, acei munți locuiți de regiunile și împărății vegetației, acei codrii ciufuliți, ce se vedeau la fund, acele stânci aeriene, acele golfulețe împodobite cu grădini, acele insule încoronate cu palmieri, tot amfiteatrul acela imens, decoronat, straniu, așa de mare încât înaintea-ți se pierde în el și așa de frumos încât te întristează puțin. Ne păru că am sosit prea repede la nava, care scotea fum pe coșuri, și abia imbarcați ne așezarăm lângă parapet, în mijlocul celorlalți o mie de călători, ca să privim golful »arcu de triumf al Americii« care rămâne în mintea ori-cărui călător, ca o vednie din rai. Câțiva prieteni din Rio Janeiro rămăseseră jos în barcă care avea la proră drapelul italian.

Stătu acolo nu știu cât timp. Soarele apunea, cerul era în flăcări, golful în

flăcări, stâncile conice păreau de coraliu și la orizont pe ocean se lungea o dungă de nori purpurii. Și începu vesela o conversație între noi și prietenii de jos, când o voce dureroasă, tristă, sfâșietoare, — vocea aceea — ne sosi pe neașteptate la ureche.

— Lăsați-mă să plec! Am familie acolo. Vă plătesc drumul îndoite. Nu mor. Vă rog pentru numele lui Dumnezeu.

Abia plecaserăm noi, și el sărise în barca unui negru, care-l adusesese acolo în mai puțin de un ceas, muncind cât patru.

Comandantul, de pe puntea de comandă, îi răspunde cu o mișcare din cap:

— E imposibil! Țăranul, în acest timp, înaintase cu barca sa printre altele și apropiindu-se de lanțul scării regale, unde un marinar nu-l lăsa să se urce, urma să se roage, când privind în sus spre căpitan și spre noi, când spre prietenii din barca cu aburi, al cărui drapel îi atinge spațele; și-și împreuna mâinile, îmbrățișa genunchii marinarului, săruta steagul, arăta cerul, scotea un potop de vorbe, aproape eșit din minte: — Țara mea, familia mea, copii mei, fie-vă milă, nu mor, nu! — cu vocea horcăitoare, plângând ca un copil, cu privirea ca de murind, cu mișcările ca de nebun....

De pe puntea de comandă, răsună un strigăt: — Sus scara!

Lanțurile zornăiră, scara se ridică;

nenorocitul împins de marinar căzu în mijlocul bărcii, și izbucni într-un hohot de răs mai dureros și mai lugubru decât cel mai desnădăjduit hohot de pânș.

Peste câteva clipe se auzi fluieratul de plecare.

În timpul acesta de la parapetul de la clasa III-a, i se striga: — »Curaj om bun! o să pleci când te vei însănătoși. Mai e un alt vapor peste 15 zile.«

Și o voce a vr-unui ticălos îi zicea: — »Ești întâi afară, și vino mâne dimineață.«

Dar el devenind iar posomorât, părărea, că nu mai înțelege nimic și privia și pe unii și pe alții cu mare mirare. Bastimentul se mișcă.

Atunci se ridică în picioare și întinse pumnul spre punte, ca și cum ar arunca un înfricoșător blăstăm. Apoi recăzu în barcă, cu fața între mâni și izbucni într-un hohot vioent, care părea de răs.

Era departe de noi, și tot îl mai vedeam cum mișca umerii convulsiv; priveam cu inima strânsă, acolo în mijlocul golfului, acea mare durere, căreia îi surâdea împrejur frumusețea fără milă. După cinci minute, el nu mai era decât un punct negru în mijlocul mării în flăcări....

Marcela Lecca.

Patru luni temniță și trei sute coroane amendă!

E măgulitor pentru tribunalul din Cluj, ca în fiecare sesiune a curții cu jurați să aibă cel puțin un Român pe banca acuzaților, pentru a l domoli cu paragraful anume pentru naționalități iscodit și mai ales pentru noi Români, §. 172, care e chemat să curețe patria de agitatori și trădători.

Cine d'ntre noi nu-și aduce aminte de momentele zguduitoare, de cari am avut parte din grația unor mâni sacrale care au sfărânat cu dinamită singurele monumente sfinte ale neamului nostru obișduit? Tot așa cum — cine nu s'a revoltat auzind, că în zilele trecute au încercat să prefacă în cenușă acea casă unde s-a adăpostit Regele Munților?

Și dacă cutează c'neva, ca martor ocular, amărât până 'n adâncul sufletului, să vestească fraților săi jalea nestinsă pentru violarea celor mai sfinte relicvii și monumente, e târât în clipă pe banca acuzaților ca cel din urmă criminal...

— Eri s'a pertractat acuza »trădătorului de patrie« d-lui Ioan Mihu, ca autorul articolului »Sfărâmarea pietrii libertății cu dinamit, publicat în »Libertatea« pe acele vremuri.

Procurorul Dr. Ieney în incurcarea obișnuitelor fraze, alind mai ales în cuvântul »șovinism« o ațâțare ce primejduiește echilibrul acestei patrii, pretinde pedepsirea agitatorului Mihu în numele idealului oficios, pentru care sunt puțini acei 226 de scriitori români condamnați în ultimii ani la 181 ani temniță și 300.000 cor. Molohul încă nu-i sătul.

D-l Dr. Cassiu Maniu susținu apărarea cu multă energie juridică, ajutat de deducții filozofice la înălțimea chestiei și strâmtora urât pe d-l procuror, care drept r-fugiu cerea într-una modificarea întrebărilor.

Cu toate acestea, declarând jurații cu majoritate de voturi, că d-l Mihu e vinovat, a fost condamnat, luându-i-se în considerare toate atenuanțele »numai« la 4 luni închisoare și 300 coroane amendă, cari se pot schimba în 30 zile temniță.

D-l Dr. Maniu a dat recurs de nulitate.

Cor.

Repatrierea Săcuilor.

Granița Moldovei, în 1 Novembre 1909.

Astăzi un trecut prin vama secundară Bicaz—Gyergyóbkás — vama principală fiind Tulgheșul — venind din România două cară moldovenesti încărcate cu câte 14 copii de Săcuți supuși români, originari din Ungaria, cari pentru pericolul valahizării (!) sunt aduși pe speșele statului ungar în patria mămă.

Luând informație dela cărăuș, acesta mi-a descoperit tot. Cei 28 copii unguri, spunea, aparțin comunelor Straja și Bicaz din Județul Neamț, rlasa Tarcău din România. Aveau ei acolo o școală cu învățător ungar, și acesta observând pericolul valahizării scumpulor orășle ardădene, printr-o petiție adresată conzului austro-ungar din Buucurești, acesta în conștelașgere cu guvernul ungar și aprobarea guvernului român, au hotărât ca pe acești copii să-i mântuiască de aceasta primejdie, trecându-i granița și așezându-i în internate ungurești.

Primind speșe de transport din partea statului ungar suma de 360 coroane, vor fi aduși cu carăle până la gara din Gyimesközéplek, iar de acolo cu trenul, și vor fi împărțiți parte în orașul Murăș-Oșorheiu, parte în Cluj, unde își vor primi creșterea.

În timp de opt ani vor primi îmbrăcăminte și completa întreținere gratuită adecă pe cheltuiala statului ungar.

După puțină socoteală iese la iveală, că pentru acești 28 pioneri va trebui să jertfască grațiosul conte Apponyi nu mai puțin ca 80.000 coroane!!

Să nu uităm acum că părinții acestor pionieri ca supuși statului român, nu contribuie cu nici o para la susținerea statului ungar; trebuie să admirăm generozitatea marelui și învățatului conte cu banii și sudoarea cetățenilor nemaghiari, cari formează majoritatea locuitorilor acestei țări.

Poate că suma trimisă de guvernul unguresc nenorociților din Messina și neprimită de aceia, va alina suferințele acestor prea nenorociți români cu buze ungurești, speriați de povoiul valahizării.

Și mai e de admirat în aceasta afacere și liberalitatea guvernului român, care neluând în seamă actele de violență ca d. ex. expulzarea profesorului Iorga din Austria, oprirea participării studenților români din Ungaria la congresul studentesc din Iași și toate manoperile văzute și nevăzute ale guvernului ungar, îndreptate spre nimicirea existenței noastre naționale, totuși guvernul României face toate înlesnirile Maghiarilor!

Cazul acesta se întâmplă la o vamă de a doua mână. Cine poate să știe, nu cumva acest caz se întâmplă pe la toate oficiile de vamă, cari încunjură iubita noastră patrie?

Grănicerul.

STIRILE ZILEI.

— 2 Noemvrie v.

Artă decorativă românească. Sub conducerea d-lui Costin Fetrescu, la școala de pictură din București s-a format o nouă secție, aceea a artei decorative.

Arta decorativă este foarte puțin cunoscută la noi pentru că până acum nu s-a făcut aproape nimic în această direcție. Abia de câțiva ani s-a început și în România o îndrumare pe această cale, sub înaltul patronaj al M. S. Reginei și A. S. R. Principesei Maria.

Sub acest August patronaj, câteva persoane din înalta societate, în fruntea cărora se afla d-na Elisa I. Brătianu, au înființat societatea »Domnița Maria«. Scopul societății era de a colecționa modele vechi de artă națională, și a îndemna pe toți cei cari se ocupă cu lucrarea lor cătră o perfecțiune desăvârșită. În acest scop, societatea »Domnița Maria« a organizat și o expoziție, dând premii pentru cele mai reușite modele de olărie și diferite alte obiecte cu deseme românești vechi.

O asemenea îndrumare la noi este din cele mai bine venite, căci producțiunea de felul acesta, fiind strâns legată de împrejurări locale, va da n ștere unei arte naționale ale cărei elemente, deși vor diferi dela o localitate la alta, vor întreține același spirit, același suflet de interpretare, aceleași legi de proporțiuni și dispozițiuni armonice, atât ca formă cât și ca culoare.

În acest scop așa de însemnat s-au alăturat pe lângă școala de arte frumoase, ateliere de aplicație cari au servit până acum ca încercare și cari de aci înainte vor intra în adevăratul lor rol de instrucțiune și cultivarea frumosului, atât pentru elevi cât și pentru public.

Aceste ateliere sunt în număr de cinci și anume: de țesăturie de covoare și chilime, maestră d-na Aslan; de ceramică și vitrărie (vase de pământ, pictură pe sticlă etc.) maestră d-l Wirtz; de broderii naționale, maestră d-na Beldiceanu; de broderie religioasă, maestră d-na Roth; de dantelărie, maestră d-na Velnor.

În aceste ateliere urmează să se execute în mod practic modelele pe cari elevii secției decorative le fac în desen și culoare.

Pe drumul Orăzii. »Tribuna« scrie: Fostul nostru redactor responsabil d-l Constantin Savu a plecat azi la Oradea-mare, pentru a fi ascultat într-unul din număroasele procese în curs de împotriva d-sale.

Luni pleacă d-l Sever Bocu, citat la Oradea pentru a i se unifica cele două sentințe contradictorii, 2 luni temniță ordinară și 14 zile temniță de stat, cari sunt deja definitive.

Azi unul, mâne altul, pelerinajul e neîntrerupt.

Pentru »Iobăgia«, d-lui Rusu-Sirianu este urmărit editorul ei, d-l Cornel Lazar, șeful tipografiei diecesane, după ce autorul cărții a trecut în România.

Grevă? Învățătorii din tractul Brașov, convocați la conferință pe eri, Duminecă, au hotărât să nu intre în desbateri, și să declare conferința de neținută, pentru că

a fost convocată pe zi de Duminecă și au fost sistate diurnele membrilor.

Cununie. Iuliu M. Montani protopop gr. cat. rom. în Zlatna și Văd. Iuliana Belu pensionară în Radna au onoare a vă anunța cununia fiilor lor Ioan publicist și Leontina ce se va celebra Duminecă în 21 Noemvrie n. 1909 în biserica gr. or. română din Radna.

Trimitem cele mai bune felicitări și urări de fericire colegului nostru, și miresei lui.

Apel! »Reuniunea sodalilor români din Cluj« în adunarea generală dela 28 Martie n. 1909 a hotărât ca »Fondul de 20 filieri«, cu care a fost surprinsă și a cărui menire este ajutorarea în caz de mizerie și lipsuri mari a văduvelor și orfanilor de meseriași foști membrii ai acestei reuniuni să se numească: »Fondul de 20 filieri — Dr. Gregoriu Silași«. Apelăm la toate inimile generoase, ca să binevoiască a contribui cât de puțin în folosul »Fondului de 20 filieri — Dr. Gregoriu Silași« ajutând prin aceasta deoparte o reuniune alcătuită din clasa noastră mijlocie, — atât de nesocotită până acum — și contribuind în aceiași vreme la cuvenita și datorita reînviere a pomenirii unui fruntaș bărbat al neamului nostru — Dr. Gregoriu Silași — care să fie o pildă călăuzitoare de dragoste de neam și de interesare vie pentru toate cauzele lui mari. Generoasele contribuiri și oferte făcute spre acest scop, ne rugăm să se trimită la adresa casierului reuniunii noastre Mihail Radu — Kolozsvár, str. Jokai Nr. 2. Pentru comitetul »Reuniunii sodalilor români din Cluj« — Cluj, la 31 Oct. n. 1909, Eugen Pop Păcurariu președinte, A. Poru secretar.

Ucideți! Un ziar revoluționar din Sărbia »Maly Journal«, ațâță vehement pe toți Sărbii să-și jertfească viața, și să ucidă pe figurile al-de Aerenthal, Kallay, Apponyi, Forgać, căci ei sunt capul tuturor relelor ce au venit asupra Bosniei și Herțegovinei.

Moderniștii maghiari în literatură au obținut un însemnat succes. Premiul Francisc-Iosif a fost conferit șefului lor, poetului E. Ady.

Dela oficial de dare orășenesc primim următoarea publicație: Toți plătitorii de dare de pe teritoriul orașului Brașov, cari n au plătit darea de stat pe stertul de an, 6 cor. se provoacă prin aceasta ca până la 23 Noemvrie 1909 la 12 oare a. m. negreșit să-și plătească darea cătră stat și aruncurile comunale pe cartalul IV, căci la din contră în sensul §§. 57-74 art. de lege XLIV din 1883 încasările se vor face pe calea de esecțiune fără nici o considerare.

Lista neagră. Din Arad ni-se scrie, că în 10 Noemvrie n. a intrat în temnița de stat din Seghedin țaranul Nicolae Părvu din comuna Șepreș, condamnat pentru »agitație« — la denunțul notarului român din acea comună — la 2 luni închisoare de stat. Tribunalul din Arad îl condamnase mai întâiu la 1 lună închisoare. Tabla i-a ridicat însă pedeapsa la 2 luni. Substratul procesului a fost o pretinsă afirmație făcută de bietul țaran în fața notarului, că »în Ungaria nu-i dreptate pentru omul sărac« și că »numai craiul românesc face dreptate...« Notez, că țaranul Părvu a petrecut mai muți ani prin România ca muncitor.

Petreceri. Universitarii români din Cluj invita la petrecerea ce o vor da la »Hotel Central« în 25 Noemvrie n. Venitul curat e destinat pentru »Cosina română« din Cluj. Contribuțiile generale se vor cvita în publicitate și sunt a se adresa la casierul Vasile Pașca (strada Păștya u. Nr. 2) Kolozsvár. Octavian Costea președinte, Remus Furdai v. președinte Lauranțiu Oana secretar, Vasile Pașca casier, Ioan Mateiu controlor. Iștru Vlad maior-dom și mai mulți membrii în comitet.

— »Reuniunea pentru biblioteca populară« din Viștea de jos, dă o serată teatrală împreună cu cântări, în favorul »zidirii unui local de teatru«, Duminecă în 8/21 Noemvrie 1909, la »Ospătăria Șandru«.

În program: »Ca prin romane« comedie într-un act de Görbeș, în românește de d-na Ad. Tăslăuanu. »Hora« de Bena; »Marșul lui Tudor« de A. Popovici »Domnul Popovici« de Mihail Sadoveanu. (Se reprezintă pentru prima oară).

342,719 cor. cheltuieli de proces. Atât a costat pe erar procesul de înaltă tradare din Zagreb. Din această sumă Nastici a primit 15,000 cor. ca martor și 60,000 cor. au primit stenografi.

O doftorie de casă răspândită. Căutarea continuă după spirtul (Franzbrantwein) și sarea lui Moll, dovedește că întrebuintarea lor, ca fricțiune alinătoare de dureri, reumatice are efect bun. — Sticla 2 cor.

Se trimite zilnic cu rambursă postală de liferantul curții c. și r. A. Moll, Viena Tuchlauben 9. În depozitele din provincie să se ceară expres preparatul Moll prevăzut cu marca de scut și subscriere. — (4)

ULTIME ȘTIRI.

Dobrițin, 15 Nov. (Depeșă particulară) Astăzi s-a pertractat în fața curții cu jurați de aci procesul amănat odată al d-lui Ioan P. Lazar, de la Șimleu, pentru un articol apărut pe timpul brutalităților honvezești. Acuza a fost formulată pentru »trădare de secrete militare«, și vinovăția ar fi fost pedepsită cu temniță grea!! După o temeinică deliberare însă curtea cu jurați a achitat pe d-l Lazar.

Gherla, 15 Nov. (Depeșă particulară). Pe neașteptate, a repausat astăzi prepositul Augustin Bene, în urma unui grav acces de boală. Regrete generale.

Viena, 15 Nov. Wekerle a fost primit eri la oarele 12 în audiență de cătră Maj. Sa. Astăzi au fost primiți în audiență Kossuth și Andrassy. Asupra rezultatului se păstrează tăcere.

Cei doi miniștri și secretarul Sterényi, călătorind azi dimineață spre Viena, au stat fie-care în cupeul lui separat. Reprezentantele unor orașe au ieșit la gară și au manifestat aderența lor cătră Kossuth.

Viena, 15 Nov. Guvernul austriac a acordat domnilor Dr. Florea Lupu, general Alexandru Lupu, Dr. Sterie Ciurcu și Nicolai cav. de Flondor privilegiul de a fonda o bancă pe acții sub numele »Banca centrală română«. Banca aceasta va cultiva toate afacerile de bancă și scopul ei este esoperarea creditorilor de bani pentru băncile sătești din Bucovina și băncile române din alte părți. Banca centrală română se va deschide în Cernăuți și va avea o filială în Viena. Capitalul social este de 3 milioane coroane.

Brescia, 15 Nov. Generalul Asinosi, care râvnise gloria generalului francez Amade, și rosti la jo sfințire de steag o vorbire »iredentistă«, are parte acum de aceiași soarte cu generalul francez. Guvernul l-a trimis numai decăt în penzie.

Paris, 15 Noemvrie. În procesul d-nei Steinheil, la pronunțarea verdictului, 9 jurați au răspuns cu nu, iar 3 cu da, din care cauză d-na Steinheil a fost achitată.

Deliberările juriului au ținut două ore și jumătate. Emoțiunea era mare. Verdictul de achitare a fost primit cu tunete de aplause și strigăte repetate de »bravo«.

Noi aplause și strigăte de bravo au avut loc la intrarea doamnei Steinheil în sala de ședințe spre a i se ceta verdictul D-na Steinheil a leșinat auzindu-l.

A părăsit palatul de justiție la ora 2-5 dimineața cu un automobil.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Râm.

Redactor respons.: Dr. Sever Dan.

O vai! Tusea, răgușala și flegma o vindecă iute și sigur **Trăiască!**

„Pastile alui Egger pentru piept“

are gust bun și nu strică apetitul.
Per Karton 1 cor. și 2 coroane.
Karton de probă 50 bani.

Deposit principal de trimitere:
Farmacia „Reichspalatin“

Budapest, Váci-körut 17.

Pastile Egger m'a vindecat!

Tusea blăstămată o să mă înec!

Se capătă în Brașov: Eorsódó István, Julius Hornung, Emil Jekelius, Franz Kelemen, Victor Kleia, Rudolf Kugler, Lang & Theil, droguerie, Eugen Neustädter, Heinrich G. Ober, Victor Roth, Stenner Frideric, Teutsch & Tartler, droguerie.

In Râșnov: Josef Scheerer, Eugen Pasteiner, Dr. Poschs Erben, droguerie.

GEORGE BUCĂ
croitor bărbătesc,
Brașov, Strada Orfanilor Nr. 7.

Confeționează:
Costume moderne.
Fason elegant.

Depozit de
Stofe veritabile englezești.

Cursul la bursa din Viena.
Din 14 Noemvrie n. 1909.

Renta ung. de aur 4%	112 90
Renta de corône ung. 4%	92 30
Imp. câl. ter. ung. în aur 3%	82 —
Imp. câl. fer. ung. în argint 4%	2 85
Bonuri rurale croate-slavone	94 —
Imp. ung. cu premit	189 50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	146 58
Renta de hârtie austr. 4%	94 00
Renta de argint austr. 4%	94 75
Renta de aur austr. 4%	116 60
Renta de corône austr. 4%	94 85
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	84 40
Losuri din 1860	167. —
Acții de-ale Băncii ung. de credit	762 25
Acții de-ale Băncii austr. de credit	662 50
Acții de-ale Băncii austro-ung.	1762. —
Napoleondori.	19,15 1/2
Mărci imperiale germane	17 7 1/2
London vista	240 90
Paris vista.	95 6 1/2
Neto italiene.	95 05

Cursul pieței Brașov.
Din 15 Noemvrie n. 1909.

Banconote rom. Cump.	18 84	Vend.	8 92
Argint român	18 75		18 90
Lire turcesci	21 50		21 50
Scris. fonc. Albine 5%	100. —		101. —
Scris. Rusesti	254. —		256. —
Napoleondori.	19 04		19. 6
Mărci germane	11 20		11 4 1/2
Mărci germane	117. —		117 50

ANUNCIURI
(inserțiuni și recl.)

sunt a se adresa subscrierilor administrației, în cazul publicării unui anunț mai mare decât se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administr. „Gazetei Transilvaniei“

Abonamente la
„Gazeta Transilvaniei“
se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunar.

Contra tusei, răgușelei și catarului are efect mai bun

Bomboane Pemete
ale lui **RETHY**

a se observă, ca la cumpărare să se ceară expres **Bomboane Réthy**, deoarece sunt multe imitații rele

1 Carton 60 bani.
Să cumpărăm numai **RETHY Pemete bombone!**

Prafurile-Seidlitz ale lui MOLL

Veritabile numai dacă fiecare cutiță este provădută cu marca de apărare a lui A. MOLL și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicioși stomaci și pânțecii, în contra cărceilor și acrolei la stomac, constipațiunii cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bôle femeiesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutii originale sigilate Corône 2 — Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabil numai dacă fiecare sticlă este provăzută cu marca de scuire și cu plumbul lui A. Moll

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat), alină durerile de gîndină și reumatism și a altor urmări de răceală. — Prețul unei cutii originale plumbate cor. 2. —

Sapun de copii a lui Moll.

Cel mai fin săpun de copii și Dame, fabricat după metodel cel mai nou, pentru cultivarea rațională a pielii, cu deosebire pentru copii și adulți. — Prețul unei bucați cor. — 49 h. Cinci bucați cor. 1.80

— Fiecare bucată de săpun, pentru copii este provădută cu marca de apărare A. Moll. —

Trimiterea principală prin Farmacistul A. MOLL Wien, I. Tuchlauben 9 c. și rez. furnisor al curții imperiale.

— Comande din provincie se efectuează zilnic prin rambursă postală —

La depozite se cere anumit preparatele provădute cu înălțura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth și en gros la D. Eremias Nepoșii.

Nu scăpați ocazia
de a lua parte la loteria Clasei I.
a 25-lea Loterie de clasă reg. ung.
Colectură principală

Julius Friede & Comp.

Brașov, Strada Vămei Nr. 36. Filiala Sibiu Strada Cismădiei Nr. 1.

Recomandă losuri de Clasa I-a a căror tragere va fi în

18 și 20 Novembre a. c.

1/8 orig. los, 1/4 los, 1/2 los, 1/1 los
cu prețul de K 1.50, K 3.— K 6.— K 12.—

Comandele se execută imediat,
dacă se trimite prețul losurilor, sau se trimite cu
rambursă.

Mandate postale și planul loteriei la cerere stau la
dispoziție franco.

(759,6—4.)

TIPOGRAFIA
A. Mureșianu
Brașov, Târgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a pute execută orice comanda cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE ȘTIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DEȘERITE FORMATE

PROGRAME ELEGANTE.

COLETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru toată speciile de serviciuri.

BILANȚURI.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couverte, în toată mărimea.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE
BILETE DE ÎNMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Târgul Inului Nr. 30, în etagiul înderept în curte. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul a 10 kieri se vînde la zaraful Dumitru Pop, la tutungeria de pe parcul Rudolf și la Eremias Nepoșii.